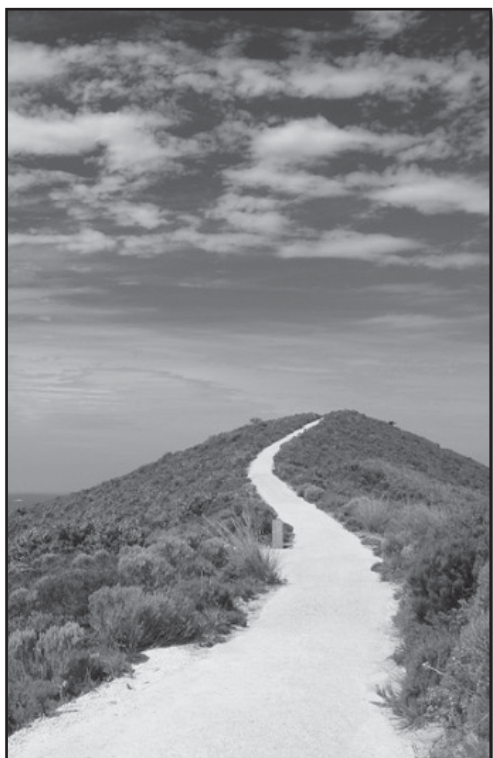

Tartalom

Ádventi gondolatok.....	1
Zarándoklat Olaszországba 2016. október 21-28.	2
Ahol kanyart vesz a Kárpátok: Brassó és környéke III.	4
Útakadály	6
Advent	7
Boldogasszony a Te neved legyen áldott! Beszámoló a 11. Sümegi Gyalogos Zarándoklatról.....	8
Szent Márton	9
Zarándoklat Pusztacsatára és Nádasdra	10
Anyakönyvi hírek	11
Evezős és bringás tábor a Szatmári-Tiszaháton.....	12
Taizéi Ifjúsági Találkozó	13
„Bátorság, kelj föl, téged hív!” (Mk 10,49)	14
Gyerekeknek	15
Plébániai hírek	16

Ádventi gondolatok

Munkával, sok gonddal terhelt életünk szürke egyhangúságában a békesség és a szeretet melegét adja a karácsonyra felkészítő adventi időszak. Advent... Úrjövet: ezek az egyszerű szavak mennyi jelentést hordoznak? Jelentik az emberiség sóvárgását a megígért megváltó után, jelentik a választott nép tudatos hívő várakozását a Messiáskirály után. Jelentik a boldogságos Szűzanya szerető készülését fia, Jézus születésére. S ez még mindig csak emlékezés a történelmi múltra.

Az Advent ma is figyelmeztet minket: ez a mi személyes előkészületünk ideje is, az Úr Jézussal való személyes találkozásra, Jézus megszületésére a szívünkben. Előkészület? Rendrakás és takarítás, egész szívvel való rá gondolás, kívánságainak teljesítése. Szent várakozásnak, szent Adventnek kell lennie életünknek is, tele szüntelen aktivitással, lelki munkálással, bűnbánattal, imádságokkal, jócselekedetek napi teljesítésével, és a szeretet cselekedeteinek megélésével. Az Advent maga az út, amin járhatunk. Az út, amin megtalál bennünket az Ajándék.

A lelki felkészülés boldoggá teszi számunkra az Adventi időszakot és derűs reménykedéssel ad újra és újra erőt, hogy bűnbánó lélekkel készülhessünk fel Karácsony szent ünnepére. Ha így készülünk karácsonyra, úgy szívünket valóban a béke és a szeretet ereje járja át. Így lennek a Karácsony valóban a béke és a szeretet ünnepe. Erre a Jézust váró Adventre, erre a Jézussal való találkozás személyes élményt megnyitó Karácsonyra készülünk. Legyen örök és tartós Adventi készülletünk. Készítsük már most a szívünket Jézus születésére. Áldozat nélkül nincs szeretet. Krisztusnak is nagy áldozatot kellett vállalnia: a mi megváltásunkat. Ő cserébe a mi viszont szeretetünket kívánja. Ha ezt megértjük, akkor lesz igaz Karácsonyunk.

Hogyan kell átélni a Krisztus-várást? Vessük tekintetünket a Szeplőtelen Szűzanyára. Azért rendelte Isten anyánkul Máriát, hogy tanuljunk az ő Szeplőtelen életéből, s így irányítson minket azon az úton, mely a mennyei Atyához vezet. Mert az Isten tiszta gyermeke csak az lehet, aki Mária lelkületével készül a Születés ünnepére. Csak így lehet a Karácsony igazi, boldog öröme a miénk, szeretteinké, minden emberé.

*„Éjszakámból feléd fordítom orcám:
boríts be , Bőség! Irgalom, hajolj rám!
Szüless meg a szívemben, Szeretet!”*

*Stróber László
apát-plébános*

Zarándoklat Olaszországba 2016. október 21-28.

Egy afrikai mondás szerint, ha gyorsan akarsz haladni, menj egyedül! Ha messzire akarsz jutni, menjetek együtt! Mi 48-an indultunk el a több, mint 3000 km-es olaszországi zarándoklatunkra. Az út állomásai, mintegy szépen felfűzött lánc szemei, a praktikusság és a célszerűség jegyében, előre meg voltak tervezve, lelkünk felkészítve, szívünk kitérve, hálaadás-sal és sok-sok kéréssel, könyörgéssel telve. Hoztuk magunkkal szeretteinket, családtagjainkat, közeli s távoli ismerőseinket, betegeinket, közössé-

geink, városunk, nemzetünk gondjait. László atya áldásával elindulva rábíz-tuk magunkat az égiekre és kíváncsian gondoltunk a csak nekünk készített „ajándékokra”, bízva az Úr Isten irgalmas szeretetében és a mindig túláradó kegyelmeibe. A késő esti indulás után a reggel Padovában ért bennünket. Rövid séta után, áthaladva az Irgalmasság Kapuján, beléptünk a világ egyik leglátogatottabb és leghíresebb szentélyébe, a Szent Antal bazilikába. A szentély jellegzetessége a számos síremlék, amelyeket hadvezérek, tudósok és egyházi személyiségek kérésére készítetttek. Az egyik oldalhajó oltárát például Maximilien Kolbe tiszteletére emelték. A Szent kápolnájában 9, Szent Antal életét és csodatevéseit megjelenítő márvány dombormű látható, mint

pl. egy vízbe fúlt leány feltámasztása, vagy a visszaforrasztott láb csodája... Az ereklye kápolnában egy csodálatos ereklyetartóban őrzik a Szent nyelvét és állkapcsát utalva szónoki tehetségére. Ugyan itt található csuhája és az a koporsó amelybe halálakor belehelyezték. „Csodákat kik látni vágytok,/ Óh jöjjetek Szent Antalhoz!/ Fekélyt, nyomort, vétket, halált,/ Sátánt elűz, gyógyulást hoz.” – mondja, énekliz az egyház imája. Ebben a himnuszban valóságosan felszólítja az egyház híveit, hogy ha csodákat akartok látni, menje-

tek Szent Antalhoz. Nohát mi ott voltunk és, hogy mennyire hathatós még most is az ő közbenjárása, azt bizonyítja a következő napunk eseménye. Korán indultunk, hisz sok kilométer és látnivaló ígérkezett Rotondóig. De az Úr Isten máképp határozott! Megtörtént az első vizsga hitünkben, de ajándékot is adott megmutatva szentjeinek, ma is élő, valóságát. Hirtelen egyik társunk sürgős orvosi beavatkozást igényelt. Szűz Anyához, mint a betegek gyógyítójához fohászkodtunk, imádkozva kértük hathatós közbenjárását. Négy órás feszült várakozás után az orvosi vizsgálatok eredménye negatív lett. Folytathattuk utunkat, hála Szent Antalnak és természetesen Szűz Anyánknak. Vasárnap lévén, hogy hogyan lesz misénk, számos ver-

zió megfogalmazódott és végül megint csak az Úr döntött. Rotondóba való érkezésünk után, este tíz órakor Mirella néni, akit annak idején Pio atya adott össze férjével, fogadójának kicsiny kápolnájában megünnepelhetjük az Úr Napját és vele együtt hálát adhattunk a 60 éve hősi halált halt honfitársainkért és az elmúlt nap minden áldásáért. Másnap meglepődve tapasztaltuk, hogy mennyire tisztelik a városban Pió atyát. Minden ház kertjében, a szállodák halljában, felállították szobrait. A település Pió atyának köszönheti a hírnevét. Közepén áll az a templom együttes amelyben megtalálható az a kis kápolna ahol ötven évig misézett. Itt látható az a gyóntató szék, amelyben Pio atya napi tíz órát is gyóntatott. Nekünk is megadatott, hogy László és Attila atyák celebrálásával bemutatathatuk az aznapi szent áldozatot. Utunkat a Kisebbségi Testvérek Kapucinus kolostorában folytattuk, ahol Pio atya élete ötven évét töltötte. Láthattuk mise ruháit, szobáját és azokat a gyolcsokat, amelyekbe stigmatizált kezeit tekerte. A 2004-ben, Pio atya tiszteletére felszentelt bazilika a modern építészet egy új alkotására. A 6000 főt befogadó építmény csodálatos mozaikkal kirakott altemplomában található a Szent épségben megmaradt teste. Mindannyiunk számára felejthetetlen, hogy ott, előtte imádkozhattunk hozzá, kérve közbejárását. A mozaikkal kirakott falak között, mint a „Mennyei Jeruzsálemben”, a szentek társaságában érezhettük magunkat. Szívünkben felcsengtek Pio atya szavai rólunk, magyarokról és hozott „kévéinket” letéve, mint ahogy az egyik mozaik is ábrázolta, mélységes alázattal könyöröghettünk hazánkért, szeretteinkért. Az egyik ikonosztáz Pio atyát Mindszenty József bíborossal együtt ábrázolja, miközben közösen mutatnak be szentmisét. Ezután a Keresztút következett, amelynek alapkövét még Pio atya áldotta meg 1968-ban,

(folytatás a 3. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 2. oldalról)

halála előtt nem sokkal. Az ötödik álmom különlegessége pedig az, hogy Cirenei Simon a művész által való ábrázolásban, a betegségben szenvedő Pio atyát segíti. Visszaérkezvén a városba, Natasa várt bennünket, aki a Szenvedés Enyhülete Háza elnevezésű kórházban kísért végig minket, bemutatva a hittel való, irgalmas gyógyítás helyét, az építés körülményeit megörökítő múzeumot, a kápolnát, a konyhát... Ízelítőt kaptunk abból, hogy az orvos nemcsak a testi, hanem a lelki sebeket is gyógyíthatja, nemcsak Boldog Bathyány Strattmann László módjára, hanem úgy, ahogy azt Szent Pio atya végrendeletében elrendelte. Aki akarta, adományával, imádságával hozzájárulhatott a világ minden részéből összesereglett betegek gyógyulásához. Negyedik napunkon az Appeninek 843 méter magas hegyén található Monte Sant Angelo városkába mentünk. A Basilica caelestisben – Mennyei bazilikában – 89 lépcsőn jutottunk le abba barlang kápolnába, ahol a hagyományok szerint Szent Mihály arkangyal megjelent. Érdemes megjegyezni, hogy az oda vezető kapu egyik kazettája Szent Mártont ábrázolja két angyal között. Hét pápa és sok szent - Szent Ferenc, Aquinói Szent Tamás, Pio atya, II. János Pál pápa is – ellátogatott ide. Itt a szentmise keretében is kértük a védelmét, közbenjárását. Tovább folytatva utunkat a Foggia menti Madonna del Incoronata templomba érkeztünk, ahol – sok századdal ezelőtt – Mária megjelent. Ezután Pio atya szülővárosába, Pietrelchinába érkeztünk. A Szent Család templomban szintén láthattuk Pio atya tárgyait,

ereklyéit, imádkozhattunk családjainkért, a Szent Család Óvodánkért, kérve a szent közbenjárását. Tovább haladva az óvárosban bemehettünk az Angyalos Boldogasszony templomba, ahol Pio atya első szentmiséjét bemutatta. Beléphettünk a szülői házba, megtekinthettük a szerény berendezésű helyiségeket és a köztünk lévő

nagymamák nagy öröme, abban a Szent Anna templomban imádkozhattunk unokáinkért, ahol a szentet 1887 májusában, születése után két nappal, megkeresztelték.

Akövetkező napunkat Lanciánóban kezdtük, Szent Legonziáno templomban, ahol az egyház első eucharisztikus csodáját őrzik. 1200 évvel ezelőtt, egy

bazilita szerzetes kételyei nyomán, az átváltoztatáskor a szent ostya, élő hússá, a bor pedig élő vérré változott. A vér, öt szabálytalan formájú és különböző nagyságú rögben alvadt meg.

A hússá vált szentostyát, 1713-tól kezdve, egy ezüst szentségtartóban, a vért egy kristálykehelyben őrzik. A lancianói csoda üzenete számunkra: hogy Jézus valóságosan jelen van a szent ostyában. Higgy a szeretetben, az Úr veled van, szeret téged, engem. Bármilyen helyzetben vagy is, mindig számíthatsz rá, hisz életét adta érte,

értem, felajánlotta magát az Atyának a bűnök bocsánatára. És én, gyarló gyermeke, hálát adhatok irgalmáért felajánlva magamat, örömeimet, szenvedéseimet, egész életemet és zarándoklatom minden percét, örömét, megpróbáltatását is! Manopello a Szent Arc ereklyéről híres. Itt, Krisztus szenvedéséről tudtunk elmélkedni. Arról, hogy ha az arc a lélek tükre, akkor a hívőnek mindig Krisztus

arcát kell keresnie, vagyis a Vele való személyes találkozást. Tovább haladva, érintettük Szent Benedek városát, Nursiát. Életéről, életének fontosabb állomásairól Attila atya menet közben tartott nagyon színvonalas előadást. Ezután érkeztünk meg Casciába, testi-lelki „megrendülésünk” színhelyére. Szent Ritánál, a „lehetetlenségek

megoldójánál” volt a szentmisénk. Lemondásokkal, szenvedésekkel teli élete, a kereszt áldozatával egyesülve méltónak találtatott a szentségre. Életében és halála után is számos csoda közbenjárójaként tisztelték. Rövid imádkozás után megtekinthettük épen maradt, üvegkoporsóba zárt testét. Aztán amikor az étteremben mind együtt voltunk, a föld megmoz-

dult. Sokunk számára ez a természeti jelenség ismeretlen volt. Megdöbbenésünkből, ijedségünkből felocsúdva imádkozni kezdtünk, kérve Szeplőte-

(folytatás a 4. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 3. oldalról)

len Szűzanyánk közbejárásával a Mindenhatót, könyörüljön rajtunk. Felülkerekedve félelmeinken, növekedni kezdett bennünk a remény, a bizalom és a hit. Az Úr Isten szeret minket, csak ismét vizsgáztat! Mindenkinek más és más kérdést tett fel. Megkérdezte: együtt érző vagy? kész vagy a segítségre, vigasztalásra? gondod van másokra? átérezed-e a másik félelmét, aggodalmát? Megértetted-e hogy rászorulsz Isten irgalmára? Alázatosan elismered-e teremtetted voltodat, kicsinységed, gyarlóságod? Az előttünk álló egész éjszaka nem volt elég mindezek megválaszolására s talán még sokáig késztet minket önvizsgálatra. De Isten nem siettet, ráér hisz ezért csak most küldött erre az útra. Hálával és dicsérettel a szívünkben a nehéz éjszaka után, szinte menekültünk Assisi felé. Közel 100 km-es kitérővel érkeztünk Szent Ferenc és Szent Klára városába. A sok zarándokot látván, kezdtük biztonságban érezni magunkat. Sofőreinknek köszönhetően rövid séta után érkeztünk meg az olasz gótikus építészet egyik gyöngyszeméhez, a Szent Klára Bazilikához. A templom megtekintése és rövid ima után megtekintettük azt az

ominózus keresztet, amely annak idején szólt Ferenchez. Láthattuk Szent Klára ereklyéit és megérintettük sírját. A falakon egy Giotto tanítvány által festett számos jelenet ábrázolja Klárát, ismert szentek társaságában. Az óvárosban, számos műemlék mel-

lett elhaladva megérkeztünk Szent Ferenc templomába. A Szent Kapun áthaladva számos szent kápolnáját, köztük templomunk védőszentjének Szent Mária Magdolnának a kápolnájában is imádkozhattunk. Csodálatos Giotto freskókban gyönyörködhetünk, amelyek közül néhány a 2000-dik év fordulóján történt földrengésben megsérült. Az altemplomban Ferenc sírjánál imádkozhattunk. Egy ősi altemplomban, az un. Béke kápolnában a szentmisénket mutathattuk be. A másnapi hazautazásunk előtt még eljuthattunk a Santa Maria degli

Angeli templomba, áthaladhattunk a Porziuncola kápolna Szent Kapuján is. Ez a kápolna Szent Ferenc kedvelt tartózkodási helye volt. A helyhez sok csodás esemény megtörténte fűződik – így például a démonok kiűzése és bűcsű nyerése III. Honoriusz pápa engedélyével. Láthattuk Szent Ferenc halálának helyszínét, a Transitus kápolnát, övmadzagát, a szegénység, tisztaság és engedelmesség csomóival, és még számos, életével kapcsolatos freskót. Ezután a csodálatos umbriai tájon haza felé vettük az irányt. Útközben Zoltán összefoglalta a látottakat, felidéztek az elmúlt napok eseményeit, összevetettük

tapasztalatainkat, és megnyugtatóan konstatáltuk, hogy az Isten mennyire vezetett minket. Bölcsességével, szeretetével, az átélt eseményekkel hosszú útra vitt minket, úton befelé, magunkba. Együtt mentünk, egymás által messzire jutottunk. Szembesítve lettünk önmagunkkal, hogy hisszük vagy csak valljuk Őt? Az biztos, hogy nem ugyanazok vagyunk, mint elinduláskor. A szentek adta bátorsággal, és végtelen hálával eltelve tértünk haza otthonainkba, szereteteinkhez.

Gedeon Júlia

Ahol kanyart vesz a Kárpátok: Brassó és környéke III.

Vasárnap végre szép napsütéses időre ébredtünk. Így újra a Csukás-hegység felé indultunk. Mivel vasárnap délelőtt még részt vettünk a szentmisén, ezért csak viszonylag későn tudtunk elindulni, az a pár óra bizony még hiányzott a túraidőből. Nagy élmény volt viszont az is, hogy egy román többségű nagyvárosban ilyen élő magyar közösséget láthattunk, teljesen megtelt a templom.

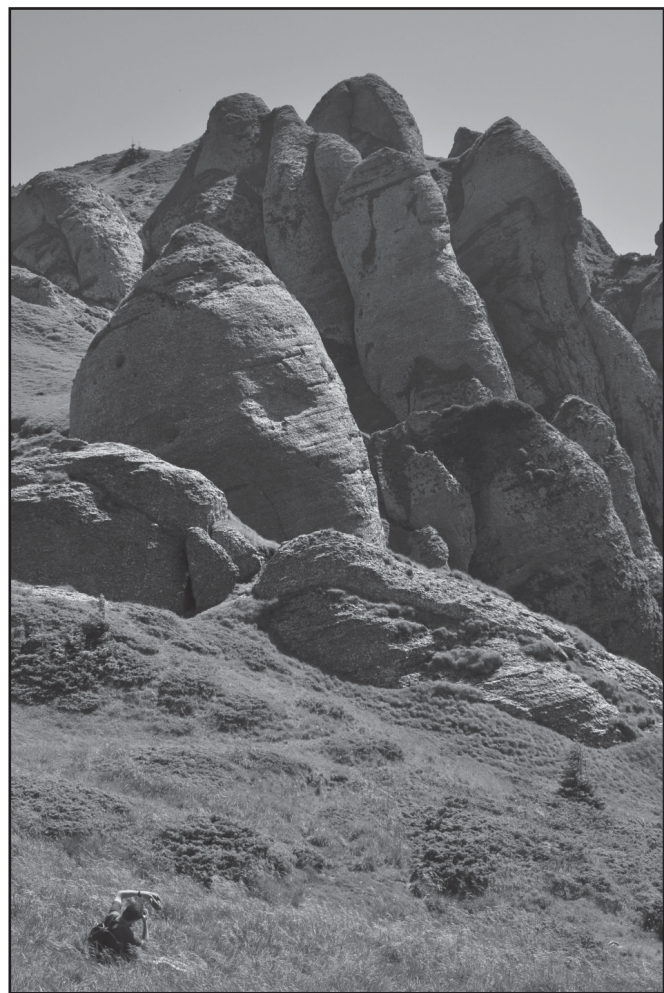
Autóinkat az 1263 méteren lévő Bretocsa-hágón hagytuk. Innét meredek kaptatón emelkedtünk az erdőhatár fölé. Itt tűntek fel először a hegységet nevezetessé tévő sziklaalakzatok. A sekély tengerben kialakult, keményre cementálódott kavicsos, üledékes kőzetből (konglomerá-

(folytatás a 5. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 4. oldalról)

tum) a jég és a víz formálta ki a látványos formákat. Elhaladva a Bretocsa sziklából kiemelkedő Galamb és Szfinksz mellett a szintben haladó út kanyarulata után hirtelen feltűnt előttünk a Nagy-Tigáj gigantikus tömbje. Az úttól balra a Góliát torony magasodott, melyet elhagyva egy utolsó nekirugaszkodással meredek sziklás ösvényen értünk fel a Csukás-csúcsra (1954 m.), ahonnan remekül belátni az egész hegységet, és azt, ahogy a Kárpátok hegykoszorúja északnak veszi az irányt. A fentiek mellett nevezetes sziklája még a hegynek az Ördög keze, melyhez legenda is fűződik. E szerint a hegy tetején hajdan egy jóságos tündér lakott, akinek jelenléte áldás volt az embereknek. A gonosz azonban ezt nem nézhette tétlenül, és viszályt szított az emberek között. Amikor azonban nem sikerült a szívükbe ferkőznie, harcba szállt a jó tündérrel, és megesküdt, hogy leigazza őt. Ekkor azonban nagy robajjal megnyílt a föld,

és elnyelte a gonoszt, akinek azóta csak felemelt, megkövesedett keze látszik a felszínen. A késői indulás miatt sajnos nem maradt időnk a Tigáj tömbjének megkerülésére, így ugyanazon az úton indultunk vissza a kocsikhoz, gyönyörködve az egyre lejjebb ereszkedő nap meleg fényében fürdőző sziklákban. A látvány mindannyiunkat magával ragadott, el is határoztuk, hogy ide valamikor még visszatérünk.

Ezúttal azonban még a Bucsecs csúcsát szerettük volna meghódítani, így utolsó túranapunkon ide tértünk vissza. Hétfő ellenére hosszú sorban állás következett a felvonónál, amit most nem hagyhattunk ki, mert akkor nem lett volna elég időnk a tervezett út végigjárására. A menedékháznál kiszállva a kabinból itt is különleges sziklaalakzatok fogadtak bennünket. Elsőként a kőgombákhoz hasonlító Babele, vagyis Öregasszonyok, majd a hegy jelképeinek is számító Szfinx. Elindultunk az enyhén emelkedő platón vezető úton, és ahogy távolodtunk a felvonótól, lassan ritkult a turista áradat. Aztán megváltozott a táj arculata, és az ösvény meredek sziklaleszakadás felett vezetett, szédületes kilátást nyújtva az alattunk húzódó völgyre. Ebédünket már a csúcs alatti menedékháznál fogyasztottuk el, amely a mögötte lévő hatalmas Omul, azaz Ember szikláról kapta a nevét. Külön öröm volt számunkra, hogy közben zergék tűntek fel a szemközti gerincen. Ezután felkapaszkodtunk a 2505 méteres főcsúcsra, ahol elértük az ezer éves határt. S mivel délről érkezünk, úgy is mondhatjuk, ez-

úttal Románia felől közelítettük meg Magyarországot. A lefelé út is nagy élmény volt. A tágas völgyfő, melynek rododendronoktól díszlő oldalában ereszkedni kezdtünk, egy összeszűkülő vadregényes völgybe vezetett, ahol a csendet csak a mellénk szegődő hegyi patak csobogása törte meg. Méltó zárása volt ez a napnak.

A hazafelé út sem volt eseménytelen. Brassó szélén megálltunk még a Szent Bertalan templomnál. A gótikus épület eredete román stílusú XIII. századi előzményekre nyúlik vissza: ez volt a város legrégebbi temploma, de ma modern lakónegyed, és gyártelep veszi körül. A Brassó után következő település Feketehalom, mely szintén erődtemplommal bír. Bár csak az udvarára sikerült bejutnunk, azért erre is vetettünk egy pillantást. Este aztán szintén a Szászvárosi gyermekotthonban szálltunk meg. Másnap reggel szentmisével búcsúztunk, melyen csatlakozott hozzánk Bíró Antal ferences atya is, aki Csaba testvér mellett lát el kiségitő szolgálatot. Erdély legidősebb papja, 97 esztendősen, bár már tolószékre szorul, csodálatos szellemi frissességnek örvend. Lelki útravalóként saját költeményét mondta el nekünk, fejből, buzdítva hogy a magyarság sorsát mi fiatalabbak is szívügyünké tegyük. Pázmány Péter és Bethlen Gábor példáját idézte, akik bár más felekezethez és ellentétes politikai táborhoz tartoztak, amikor erről a sorskérdésről volt szó, készek voltak összefogni. Marosillyén meg is álltunk a nagy erdélyi fejedelem szülőházánál, amelynek megmentése, rendbetétele szintén Bőjte Csaba erőfeszítésének köszönhető. Őszintén szólva, szégyen mind az erdélyi politikusokra, mind a református egyházra, hogy ezt katolikus szerzetesnek kellett megtennie. De sok érték vár még felfedezésre és megmentésre, ha arra járunk legyünk mi is hírhozók és segítők lehetőségeink szerint

Fotó: Dervalics László
Szöveg: Szalai Attila plébános

Útakadály

Birka Berci ma este is iparkodott el otthonról, a kétezer forintból legyártott művészfrizura eligazítása egy menyasszonyi készülődést túlszárnyalt. Indulni kellett már, mert a kedves türelmetlenkedő üzenetet küldött a telefonra. Tudni kell a nőt megvártni, mérlegelte elégedetten, most viszont már búcsút int a lakóhelynek, mégis csak szombat este van akármilyen szombat ez. A farmernadrág majd leszakad, király ez lyukasan rongyosan, az igazi jó arcok így járnak. A lakótelepen széles kipufogójával ott díszleleg a feltuningolt menő sportverda. Várhat még a kicsike, nekem slusszkulcs van a kezemben, töpreng míg szertartásosan bekészíti a változatos zenét, hogy induljon az első úti cél felé.

Felpörög a motor aminek üvöltésétől a délután fáradtan hazaérkező kamionsofőr felébred álmából, de Birka

Berci mindezt nem érzékelheti. Tucc tucc szól a beépített hangszórókból, vajon a motorban lévő lóerők vagy zenében lévő bűvös varázs viszi ilyen sebesen előre a járművet? Pár utcával lejjebb felveszi tündérszép virágszálát. Nem igazán beszélgetnek azon kívül, mikor a lány megkérdezi: Kajcsizunk valamit a mekiben? – Egy rövid vita után beletörődnek,

hogy ma inkább ne menjenek oda. Birka Berci a kedvencét kapta anyukájától azzal eltele a maga bendője nem szándékozik még drága menüket feleslegesen fizetni a másinak.

Így marad a legénynek a vezetés, mint szórakozás az egyik utcából ki a másikba be, de míg a benzinmutató nem jelez éhséget addig nyugodt a psziché. A hölgy nyomkodja a telefont nagy beszélgetést folytat a világháló éterében. – Ugye nem valami sráccal dumálsz? – bök oda Berci. – Nem a legjobb barátnőm... – Jó, mert kiütném! köhöm. – Újfent elfogyott az ihlet a további tartalmas párbeszéd folytatásához. Most kezdődik az éjszaka, mégis feltűnően kevés ismerős arc az utcákon, ez a szombat valóban más. Az úton a zöld jelzőlámpa felé nagy léptekkel szedi az aszfaltot a verda. A távolban azonban feltűnik a járáson megkülönböztető mellényt viselő polgárőr, aki illedelmesen leállítja a forgalmat. A kézmozdulatával türelmet, megértést kér.

Abból viszont nincs sok. Egy nagy tömeg kel át előttük megfontolt méltóságteljes lassú léptekkel. Birka Berci megértése bizony véges felpörgeti a motort, felkapcsolja a reflektort, miközben b kezdőbetűs szavakkal aposztrofálja a bizonyos „tüntetőket”. Jaj jaj ekkor határozott léptek-

kel szigorú tekintetű méreteresre nőtt törzsőrmester közelít. Az ablakot lehúzza, az iratokat előkészíti, a sofőr lélekben készül, hogy ismét apadni fog az a bizonyos bankszámla. A közeg megnézi az iratokat és alapos fejmosást tart a rendről, és hogy próbáljuk meg már egymást tisztelni.

A zenét engedelmesen lehalkítja és várnak. – Kik ezek? – Nem tudom, de hallok mit énekelnek? – A kórus hangja behallatszik: „Krisztus feltámadott!” A járdán egy járókelő meg áll az arca csendes áhitatot vesz fel, mintha könny szökne szemébe és keresztet vet. A kocsiban a lány ismerősöket fedez fel a körmenetezők között. Az a néni volt gyerekkoromban az orvos, hogy szerettük. Ott meg a lépcsőházbéli néni, aki mikor gyerekkoromban leestem a hintáról, ráadásul senki nem tartózkodott otthon segített, máskor meg hozott finom szörpöt.

Berci is elmereng. Ott egy srác, akivel régen együtt focizott, most felesége kezét fogja, miközben a kisfiúk sétál előttük kezében égő gyertyával. Mikor játék közben annyiszor vita alakult ki, ő mindig azt mondogatta, sráccok olyan rövid az élet a veszekedéshez. Talán titkon csodálta ezért, de sohasem mondta volna ki. Akkor feltűnik még egy tanár, aki milyen szigorúan bánt vele, az idő múlásával igazolásával azért mégiscsak jól emlékszik vissza rá. Csend van az ablakokat lehúzták imádkozó tömeg megy el előttük zászlókkal, égő mécsesekkel, és Krisztus szoborral. Friss levegő áramlik itt a tavasz tisztulnak az agyak, olyan jó ez a csend. Halkan végre beszélgetnek. Gyerekről, házasságról, de Birka úr hajthatatlan, bár a pillanat varázsa kicsit őt is meggyengíti. A körmenetezők lassan elfogynak, a sárga mellényes int, a lámpa zöldet mutat motor felpörög, sofőr zenét csavar azzal a lendülettel irány tovább.

Ma gyorsan be is fejezték az autókázást, Birka Bercit a tüntetés kikészítette, és nyugit akar, mélyen a lelkiismerete megbökte, amiről mint a legtöbb férfi nem mert őszintén vallomást tenni, helyette jobb elfojtani mindezt, és csak a kocsival, telefontal, munkával törődni. A mi életünkben mindig lesznek útakadályok vajon felismerjük bennük a figyelmeztetést, hogy aki élénk állította meghívott minket a szépre, a jóra, és igazra. Birka Berci Krisztus érted is meghalt, és feltámadt, hogy neked is igaz életed, lelki békességed és örök üdvösséged legyen!

Pete Polgár Máté
káplán

Advent

A polgári éven kívül más éveket is megkülönböztet a társadalom. Így például az iskola évet, amely szeptember 1-jétől június 15-ig tart. Vagy pedig az egyházi évet, amely advent első vasárnapjától Krisztus Király vasárnapjáig tart. Hogy mit értünk a polgári és iskolai év alatt, azt ismerjük. A harmadik fogalmat viszont egy kissé részletesebben elemezzük.

Az egyház röviden meghatározva Isten népe. Tehát azok tartoznak hozzá, akik hiszik, hogy Jézusban a második isteni személy testesült meg és emberré lett. Ugyanakkor a keresztség szentségében megtisztulunk az eredeti bűntől és az Atyaisten gyermekévé fogad minket. A Szentlélek Isten összegyűjti a földkerekségen szétszóródott gyermekeit egy közösségbe, az egyházba.

Megjelennek az adventi koszorúk a virágüzletekben. Zöld mohából vagy fenyőből készülnek, lila szalaggal átkötve és négy gyertyával mintegy részekre osztva. A koszorú szimbólum, jelkép. Minden egyes elemével tanít. Zöld és kerek – az örökkévalóságra utal, mert nincs kezdete és nincs vége, a zöld fenyő vagy moha nem évül el sohasem. A meleg gyertyafényben elfelejtjük a földi időt, és végtelenbe tárjuk a kezünket. Amilyen kerek és zöld ez a koszorú, ilyennek kell lenni az életünknek. Istentől indul és Istenhez megy vissza. Az öröm fényét, a béke szövetségét ajándékozza nekünk Istenünk.

Az advent maga latin szó, érkezést jelent. Itt az Úr érkezésére vonatkoztatjuk. Az Úr három eljövételéről tudunk. Első megjelenésében Urunk „megjelent a Földön és társalgott az emberekkel” (Bár 3,38), amikor látták Őt az emberek és gyűlölettel fogadták.

A végső megjelenéskor pedig „minden ember meglátja az Isten üdvösségét” (Lk 3,6), és „fölkéintenek arra, akit keresztülszúrtak.” (Jn 19,37)

A kettő között van egy másfajta Úr-érkezés, a kegyelmi megjelenés. A lé-

lekben megy végbe, amikor megéri Isten a belső világunkat.

Az első eljövetele tehát testben lett nyilvánvaló. Az első advent évezredkig tartott. Várták a Messiás eljövetelet, amikor lelki homályban éltek az emberek. Még nem jelent meg az isteni világosság. Ezt az első adventet éljük át a jelen adventben, amikor a hajnali roráté szentmisékben tapasztaljuk meg a hajnalhasadás kibontakozását.

A jelenlegi adventben kegyelmileg jelenik meg az Úr lelkünkben. Karácsonykor, az Isteni Kisded születésekor éljük át ezt a közbenső Úr-érkezést. Fokozatosan készülünk erre az ünnepre. Négy adventi vasárnapon egy-egy gyertya meggyújtásával készülünk. A fény és árnyék, világosság és sötétség szintén szimbólumok, jelképek.

Szellemi sötétség, amikor tudatlanságban sínylődünk. Lelki sötétség, amikor kétségbeesés, kilátástalanság üli meg a belső világunkat. Lelki sötétség, amikor bűn önt el bennünket. Nagy szükségünk van az égi fényekre, és ezeket sugározzák az adventi koszorú gyertyái.

Az első gyertyaláng a bűnbánat fénye. Amikor az ember megalázkodik és beismeri a bűnét. Elismeri, hogy felelős a hibás tettéért. Mintegy a bűnbánat lángjában elégeti a vétkét. Ez a legnehezebb tettek egyike, hogy kijelentse: hibáztam, bűnt követtem el. Én vagyok a tettes, vállalom a felelősségre vonást. Így a bűnbánat fénye jelzi, hogy a megtisztult szívembe közeledik az Isteni Kisded.

A második gyertyaláng a bizalom fénye. Bízunk elsősorban az Isten atyai szeretetében, aki gondoskodik róla és szeretetébe fogadja. Ezért Istenre bízunk a gondjait, ahogy a zsoltairos utasít: Vesd gondodat az Istenre.

A harmadik az öröm fénye. Hogy nem vagyunk kivetettek és a vak sorsra szántak. Hozzánk érkezik ma az Élet Forrása, az Isten Fia. És Benne, velünk, mellettünk az Isten. Az öröm fénye ott ég, ahol felfedezik az isteni

élet békéjét, nyugalmit és gazdagságát. Ezen kívül örömet fakaszt a természet a színpompás panorámájával. Örömet a gyerekek mosolya. Az emberek segítőkész jósága.

A negyedik gyertya az adventi várakozás fénye. Ahogy fentebb írtam, a karácsonyi kisded Jézusra várunk. A várakozásunk idejét nem alvással töltjük ki, hanem éber figyelemmel. A kisded Jézus ugyanis előreküldi sugarát, és megéri a lelkünket. Vágy ébred bennünk az isteni élet után. Mert nem elégíti ki a földi környezet és a világi élet. Többre vágyom: a végtelenre.

Várni kitarító örömmel. Elsősorban önmagunkkal szembeni türelemmel. Mert az ösztöneink, a testi vágyaink, a világi környezetünk megakadályozzák, hogy az isteni kisded vonzásába kerüljünk. Lassú folyamatban megy végbe a testből a lélekbe, a földiből az égibe való átalakulás. De türelem az istenihatas érvényesülésével szemben is, amely próbára teszi a várakozásainkat. Nem rövidíti le a várakozás idejét, hogy alkalmat adjon az önfeledt teljesítményre.

„Itt az óra, hogy fölébredjünk az álmomból” (Róm 13,11).

Tóth János
káplán

**Imahét a krisztushívők
egységéért**
2016. január 15-22.
(vasárnap-vasárnap)

Boldogasszony a Te neved legyen áldott! Beszámoló a 11. Sümegi Gyalogos Zarándoklatról

„Életünk egy zarándokúthoz hasonlít. Hétről hétre törekszünk a cél felé, viselünk fáradtságot, kényelmetlenséget, gyönyörködünk a szépben, s hálásak vagyunk az örömért, a jó szóért, segítségért. Van, akivel hosszabb szakaszon, s van, akivel egy rövid találkozás erejéig járjuk utunkat.”

Szeptember 16-án, pénteken, immár 11. alkalommal indult gyalogosan útjára egy lelkes csapat, hogy három napot együtt töltve vasárnap megérkezzen Sümegre a Fájdalmas Szűzanya búcsújára.

Szalai Attila atya a zarándoklat lelki vezetője a fenti szavakkal buzdított minket az első este szentmiséjén.

Volt, aki először, de a legtöbben minden szeptemberben útra kelnek, hogy imádkozva, egymást erősítve megtegyék a közel

50 km-es távot, s fáradt lábakkal, de lelkiileg megújulva ünnepeljék együtt a Szűzanyát a sümegi búcsúra érkező több ezer hívővel.

Ajándék ez az út.

Ajándék az Úristentől azoknak, akik félre tudják tenni elfoglaltságaikat, s mernek ráhagyatkozni a Gondviselésre, rábízva az út minden fáradalmát, kényelmetlenségét, nehézségét.

Ajándék, mert Zala megye gyönyörű tájain haladunk keresztül, s ahogy vezetők – Vissi Géza – fogalmazta meg: „Lehet ennél szebb vidékre vágyakozni, de nem érdemes”. Igen, az útvonal igazi tündéerkerten vezet keresztül, a szeptemberben gyümölcsrel teli szőlőhegyeket árnyas erdők

és friss szántóföldek váltják. A dombtetőkön vagy éppen az erdő mélyén a megye hívő népe hálából kápolnákat építtetett, imára készítette az arra járókat. Hála Istennek a séneyi hegytetőn egy új, ökumenikus kápolna is épült, ahonnan valóban pártját ritkító panorámában lehetett részünk, északra a Somló kúpját, délnyugatra a Zalaidombságot, északkeletre a Keszthelyi-hegységet látva.

Az Úristen nem csak a természet szépségével ajándékozza meg a zarándok

dokokat. Az erdők, mezők látványánál sokkal mélyebben tölt el hálával egymás megismerése, az önzetlen segítség és őszinte bizalom, ami az út során közösséggé kovácsolt minket. Ugyanakkor zarándoktársaink között olyanok is vannak, akik gyalogosan talán 20 métert sem tettek meg velünk, de vendégszeretetük, áldozatkészségük hónapok múltán is szívet melengető tanúságtétel az Úristen minket körülölelő szeretetéről.

Szeghy Csaba atya Nemesapáti-ban szélesre tárta plébániája ajtaját, örömmel s jó szívvel látott minket vendégül, hogy kipihenhessük az első nap fáradalmait.

Zarándoktársunk volt Vass Károly, akinek felesége, Vali szombat hajnal

ban frissen sült péksüteménnyel és forró teával megrakottan autózott utánunk, így a második nap 30 kilométerének kellő kondícióban és vidámsággal vágtunk neki.

Gyűrűsön Mariska néni már reggel kinyitotta számunkra a falu kedves, kicsiny templomát, s imádkozva várt minket, hogy az Úr előtt csendben megpihenve folytathassuk utunkat.

A bezerédi szőlőhegyen egy kedves zalaegerszegi házaspár, Cserép

Gyula és felesége, Magdi fehér abrosszal terített, finom enni-innivalóval megrakott asztalokkal várt minket az idén ugyanúgy, mint évek óta rendszeresen minden zarándoklat alkalmával.

Szombaton este a már többségben valóban elcsigáztak mondható társaságot a

sümegcsehi Kulcsár Attila és családjaszintén a többéves hagyományoknak megfelelően kínálta meleg étellel.

Bencze Tamás a szálláshelyek között a nehezebb csomagok szállítását vállalta magára, könnyítve ezzel a válunkat húzó hátizsákokon.

Isten áldja meg mindnyájukat gondoskodásukért, s azért az örömért, amit jóságukkal szereznek évről-évre a zarándokoknak!

Ajándék volt a közös imádság, a gondolatainkat az Úristen felé irányító elmélkedések, a Szűzanyát egyre lelkesebben köszöntő énekek, (levegővételre pontosan ügyelve ☺), s legfőképpen az Attila atya által celebrált

(folytatás a 9. oldalon ⇨)

(⇐ folytatás a 8. oldalról)

közös szentmisék.

Ajándék számunkra Hajdu Tibor zarándoktársunk, aki az első zarándoklat előkészítője és szervezője volt. Ő, aki oly jól ismert Zalában majd' minden erdei utat és ösvényt, segített megtervezni a legalkalmasabb útvonalat. Életéért, hitvallásáért hálaból minden évben a gyűrűsi hegyen éneklik el a zarándokok a Te Deumot. Az idén a szakadó eső miatt rövidebb imádsággal emlékeztünk meg róla, de Tibi így is közbenjárt értünk, hiszen hamarosan már ragyogó napsütésben szárítkozhattunk.

Utunk vége felé, ahogy egyre hosszabbak lettek a kilométerek, s egyre nehezebb az üresedő hátizsák, vidámodott meg a szívünk, s telt el megújult bizalommal és hittel.

Sümegre a kegytemplomhoz a keszthelyi zarándokokat követően érkezünk. Ők fehér népviseletben, a Szűzanyának gyöngykoszorút hozva léptek az oltár elé.

A mi ruházatunk, külsőnk nem

volt olyan szép és ünnepélyes, de lelkünkől szólt énekünk, amikor Máriát köszöntöttük:

„Hívő Zala színe-java eljött hozzád,
S gyermekeid tenyerükben szívük hozták.”

Életünk egy zarándoklat. Elképzelem... egyszer majd célba érünk. Előttünk a fehér ruhások, mi mégsem

szégyenkezünk sáros cipőnk, elnyűtt ruhánk miatt. Ha énekünk forrása a szívünkől fakadó hála és bizalom, a Szűzanya bemutat minket Szent Fiának. Adja Isten, hogy így legyen, s hogy így legyen, találkozzunk 2017-ben is a 12. Sümegi Gyalogos Zarándoklaton!

Mile Mónika

Fotó: Gedeon T.

A hónap szentje:

Szent Márton (316/17 - 397)

Születésekor a vártanúk kora már lejárt, Nagy Konstantin 313-ban rendeletben biztosította a keresztények számára vallásuk szabad gyakorlását.

Márton Pannóniában, Sabáriában pogány családban született, de 12 éves korában keresztény ismerőseinek példájára jelentkezett a hittanulók sorába. Apja után katona lett, már ekkor szétosztotta zsoldját a szegények között, s mikor a legismertebb történet szerint fél köpenyét egy koldusnak adta, Krisztus megjelent álmában, vállán a fél köpenyvel. Az álom hatására 18 évesen megkeresztelkedett. A katonaságot otthagya, hazatérve édesanyját megtérítette és remetének állt.

Tours városában megüresedett püspöki székre 321-ben meghívták Mártont, de ő inkább szerzetes akart maradni. Elrejtőzésének története a legenda szerint a libák árulása.

Igazhitű tanító volt, jámbor, közvetlen, de szigorú a hit kérdésében, és elítélte a tévtanítókat.

Püspökként jó pásztor, jó lelkipásztor, a népével törő-

dő vezető, s érthető, hogy nyilvános tisztelete halála után azonnal megkezdődött.

Szent Márton egyházmegyénk, Pannonhalma védőszentje, a jószívűség és szerénység példaképe.

Zimonyi Emerika

Zarándoklat Pusztacsatárra és Nádasdra

*„Aki zarándokol úton van,
Aki zarándokol, jó úton van.”*

A fenti mottó jegyében, szeptember utolsó napfényes napjainak egyikén, rövid zarándokútra indult a Szent Anna cursilló csoport Pete Polgár Máté atya vezetésével, a még néhány hozzánk csatlakozott testvérrel együtt, Pusztacsatárra és a Vas megyei Nádasdra. Pusztacsatárra érkezve, Mikolás Attila salomvári plébános atya fogadott bennünket, és tartott rövid tájékoztatást Pusztacsatár történetéről.

Pusztacsatár már a 13. században település volt Csatár néven, majd később kapta a Puszták előnevet. Az azóta elnéptelenedett faluból mára csak a kis kápolna maradt, amit Nagyboldogasszony tiszteletére szenteltek.

A török idők alatt pusztult el a falu és a templom, de az oltárt ékesítő Fájdalmas Mária szobor – melyet később elloptak – csodás módon egy fatörzs alatt megmenekült. A lelkes hívek új kápolnát emeltek, és évről-évre elzarándokoltak ide, hogy a Szent Szűz párt-

fogását kérjék. A II. világháborúban ismét elpusztult a kápolna, de 1946-ban újat építettek helyette. Azóta többször, legutóbb 2001-ben újítták fel a kegyhelyet.

Pár évtizede új szobor díszíti az oltárt: középen áll a mennybe felvett és megkoronázott Szűz, mint a Világ Királynője, jobbán a gyermek Jézussal. Kétoldalt pedig Szent István és Szent László szobra van.

A kápolna szomszédságában forrás csörgedezik, aminek vizéhez csodás gyógyulások kapcsolódnak. A dombon kicsi zarándokház áll, ahol búcsúk idején szentségimádást

tartanak.

Főbúcsúi augusztus 15. és szeptember 8-hoz kapcsolódóan vannak. Tavasztól őszig minden hónap 13-án engesztelést tartanak, körmenettel együtt.

A templom környéke szépen rendezett, a zöld pázsittal borított dombot körülölelik a fák. 50 db új padot is elhelyeztek a szabadban, hogy a kültéri oltár előtt a hívek még könnyebben részt tudjanak venni a szentmisén.

Attila atya ismertetője után a parányi kápolnában a Csatári himnusszal köszöntöttük a Szűzanyát.

Ezt követően a szabadban, a kültéri oltár előtt elimádkoztuk a Lorettói litániát, majd újabb énekekkel dicsértük az Urat és a Szűzanyát. Ezután búcsút vetünk az idillikus környezetben lévő, szívet-lelket megnyugtató kegyhelytől és elindultunk Nádasd felé.

Nádasdon Takács László plébános úr fogadott bennünket szeretettel, aki már 33 éve szolgál a településen.

Ismertette Nádasd történetét. A falu eredetileg dombhátra épült. Ezt körülvevő mocsaras terület bővelkedett nádban, erről kapta a nevét. A község nyugati határában haladt át az egykori római Borostyán út. Az itt élő nemesek a 13. században vették fel család-

(⇐ folytatás a 10. oldalról)

névként a Nádasdy nevet.

Az uradalom központja a 11. századi lakótoronnyal megerősített ROTUNDA lehetett, amelynek 2003-ban feltárt és szépen helyreállított alapfalai a templom mellett megtekinthetők. ROTUNDA: lakótoronnyal erődített körtemplom, alapját a 13. században nyugati irányba hosszahajóval bővítették. A Szent Márton tiszteletére szentelt templomát 1532 körül a török sereg felégette.

A rotunda a feltárás alapján a Nádsdy család ősi nemzetségi templomát és temetkezőhelyét is rejti.

Ez az első erődítmény a tatárjárásnak esett áldozatul, de újjáépítették, majd 1664-ben a török sereg pusztította el.

A Szent Kereszt tiszteletére szentelt templom elődje a 11. századi rotunda alapja, a templom keleti oldalán található védőépítmény alatt látható. A 11. századi erődített rotunda páratlan építmény hazánkban. A rotundát és a mellette lévő tornyot gerendavázzal helyreállították.

A régi templomból mára a márvány oltár, márvány áldoztató rácsok, rézbetétes keresztelő medence, a márványkőpadozat maradt fenn.

A mai templom 1888-89-ben épült, 1937-ben átépítették. A templomhoz és a rotundához a ciprusokkal övezett, virágos, rendezett, dombhoz simuló templomkerten átsétálva jutottunk el, olyan emlékművek előtt, amik félredobott kövekből lettek kidolgozva. A plébános úr ötletére és kezdeményezésére a felcsiszolt, felújított, kimunkált kövek régi szépségükben tündökölnék. Atyai szeretettel beszélt az emlékművekről –

közben meg is simogatta őket – , hiszen mindegyikhez valamilyen esemény fűződik.

A teljesség igénye nélkül néhány a sok közül: a Magyar Millennium Emlékkeresztje, a Honfoglalás emlékműve, az Ezeréves Magyarország és a Szent Korona emlékműve. Kőkereszt 1895-ből, a templom előtt kétoldalt a Hűség keresztje és az Utolsó remény keresztje. Szent Mártonra is emlékeznek egy szép emlékkövel, hiszen a hagyomány szerint háromszor járt életében Nádasdon. Érdekesség, hogy egy oszlopon megőrizték a rovásírást.

A sekrestye mellett a gesztenyefák alatt az Árpád-kori temető emlékműve áll. A templom szentélyének déli falán kívül napórát helyeztek el Jézus Krisztus születésének 2000. évében.

A kertben oszlop-ra helyezve olvasható a Tízparancsolat, a templomot körülvevő kerítésen pedig a parancsolatok szimbolikus megjelenítését láthatjuk.

A plébános atya természetességével, figyelemfelkeltő, lenyűgöző előadásával, nagy tudásáról, szülőföldje iránti szeretetéről tett tanúbizonyságot.

Ezt a tartalmas délutánt szentmisén való részvétellel fejeztük be a nádasdi templomban.

Plébános úrtól elköszönve elindultunk hazafelé, hálát adva az égieknek a sok élmény mellé a napfényes délutánért.

Máté atyának megköszöntük a zarándoklat helyszínére tett javaslatát és a lelki vezetést.

Bangó Józsefné

Szent Anna cursillo csoport nevében

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Horváth Vince, Korcz Eszter, Nagy Dzsamilla Nina, Rudovics Enzo Andzseló, Takács Kristóf Noel, Kertész Péter

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Szekér Gábor – Dömötör Erzsébet, dr. Fischer Ákos János – Kránitz Nóra Mária

Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Czinege István (1961), özv. Tóth Lászlóné sz. Prummer Jolán (1927), Fazekas Júlia (1973), Frimmel Gyula (1929), özv. Vajai Ferencné sz. Piskor Márta (1922), Erdélyi Gizella (1941), Mesterházy András (1940), özv. Hajmási Ferencné sz. Kiss Ilona (1924), Molnár József (1953)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Evezős és bringás tábor a Szatmári-Tiszaháton

A Szatmári –Tiszahát és az Erdőhát észrevétlenül behálózza az odaérkezőt, szinte már-már észre sem veszi, illetve különös dolgokat érezhet: szabályosan beszippant a vidék – mint egy örvény, amelybe ha belekerül valami, akkor onnan nincs menekvés, magával húz és örökké magához láncol –, mintha mindig is itt éltem volna, otthonosan érzem magam, totális szabadságérzés és nagyon nehéz az elszakadás. Ilyen gondolatok kavarghatnak az itt megforduló utazóban. A vidék olyan elementáris békét és nyugalmat sugároz az ott lévő embernek, hogy hirtelen elgondolkodik az önmagának feltett

nak és érdemes itt hosszabban elidőzni. Vízre szállva egy más atmoszférába kerül az utazó, mi is átélhettük ezt a semmihez nem fogható érzést, amit csak az tud megérteni, aki legalább egyszer is kipróbálta. Minden egyes partra érkező fáradt hullám távoli tájak üzenetét hozza és adja át az itt élő embereknek. A helyenként még fellelhető erdős-ligetes puszták egy letűnt kor emlékeit hordozzák. A figyelmes utazó még láthat ezeken a pusztákon legelésző birkanyájákat, tehéncsordát, hagyásfákat, a messzeségbe mutató horizontot, ahol izzón és vörösen bukik alá a Nap, hogy aztán másnap

szülőföldjére. Móricz Zsigmond, Kölcsey Ferenc és a vidéken többször megforduló és vendégeskedő Petőfi Sándor számos verse és műve merített ihletet ebből a tájból, valamint az itt élő emberekből. Az irodalmárok itteni emlékházait felkeresve talán jobban megérthetjük az utódoknak szánt mondanivalójukat és bepillantást nyerhetünk az ott fellelhető tárgyakon keresztül a XIX-XX. századi magyar vidék mindennapjaiba.

Szatmárcseke temetőjében megállt az idő. Csónak alakú fejfák emlékeznek az előttünk jártakra már több, mint száz éve. A tölgyből készült fejfák dacolva az idővel hirdetik az örökkévalóságot, olyanok, mintha élő emberi arcokat látnánk oldalnézetből. Az idősödő fejfa faragó mesternek sajnos mindig akad dolga..., Ő már továbbadta tudását egy ifjúnak, aki majd folytatja a településen élő gyönyörű fafaragó hagyományt.

Aki nem látott még hely- és iskola-történeti kiállítást, annak javaslom, keresse fel Penyigét. Ott olyan élménynek lesz részese, mint kevés helyen. A nyolcvanas éveiben járó nyugdíjas tanítónő, Margit néni magával ragadó stílusával minden részletre kiterjedően meséli el az egykori iskola történetét, mutatja be a volt használati tárgyakat és a látogatás megkoronázásaként eléneklí a Penyigei balladát. Kihagyhatatlan.

Penyigei ballada

*Ezerkilencszázötödik évbe
Kilenc kislány belehalt a vízbe
Beleültek a hajó orrába
Elmerültek a Szenke hajójába.*

*Szatmár megye Penyige községe
Kilenc kislány belehalt a vízbe
Szenke vize, száradj ki, apadj ki
De sok anya könnyét te csaltad ki.*

*Kilenc kislányt viszi a víz, viszi
Édesanyja a partjáról nézi*

(folytatás a 13. oldalon ⇨)

kérdés: létezik ilyen hely Magyarországon? Egyáltalán jó helyen járok? A válasz: igen, csak fedezd fel az itt lévő értékeket, amelyek úton-útfélen megtalálhatóak és ezernyi titkot rejtenek, amelyet neked kell megfejtened. Mert titkok bőven akadnak ezen a jobb sorsra érdemes tájon.

Amikor Isten megteremtette a világot, akkor különösen bőkezűen szórta szét ezen a vidéken a természet ajándékait, amelyek arra hivatottak, hogy boldoggá tegyék az embert. A vidéket behálózó kisebb folyók, a Szamos, és a Túr, a Kraszna és a Tisza, valamint a folyókat kísérő erdők egy külön mesevilágot teremtettek hazánk legkelembb részén. A folyók méltóságteljesen hömpölyögnek végig a térségben, nem rohannak, hanem meglassulnak, mert ők is érzik valahol, hogy jó helyen jár-

hajnalban szétszórja sugarát és ismét beragyogja a tájat. Pusztaromantika.

A természeti értékek mellett bőségesen találhatunk itt történelmi, irodalmi, kulturális és szakrális látnivalókat. Az Árpád korban épült katolikus templomokban – amelyek később a reformáció hatására gazdát cseréltek – nehéz, dohos, történelmi levegő kavarg. Ebbe beleszippantva átélhetjük a régi korok eszenciáját, történéseit. Tákos, Csaroda, Gyügye, Szamosújlak és Csengersima templomának fehér falai alól előkerült festmények megállásra és elgondolkodásra készítenek a látogatót. Őseink üzenete van a falakon képekben megjelenítve, egyedülálló művészi módon. Megfejtésük és értelmezésük az egyén feladata.

Szatmárra úgy is tekinthetünk, mint a magyar irodalom termékeny

(⇐ folytatás a 12. oldalról)

*Gyere anyám, ne hagyd belehalni
Gyenge, testem a halnak megenni.*

*Gyászba borult Penyige községe
Kilenc kislány halva fekszik benne
Kilenc kislány, mint a letört rózsa
Édesanyja jajszóval siratja.*

*Utas, nézz be a temetőkertbe
Kilenc kislány nyugszik egy szélébe
Isten veled kilenc letört rózsa
Szép csendesen nyugodjál a sírba.*

Nagygéc neve számomra egybeforr a hűséggel, hiszen a település lakói addig-addig hallatták a hangjukat, amíg meg tudtak maradni a Trianon utáni új országhatárokon belül. (A település a magyar-román határon fekszik.) Kevesen tudják, de az 1848/49-es szabadságharc leverése után Haynau itt vett magának birtokot, Aradtól alig 200 km-re.... Sorra meghívta a környékbeli urakat magához, de senki nem ment el hozzá, így Ő indult el látogatóba, de

soha senki nem nyitott ajtót neki... Aztán a természet 1970-ben úgy gondolta szellemfaluvá teszi ezt a nagy múltú települést: ekkor következett be a szamosi árvíz, melyben minden elpusztult a templomot kivéve. A lakosokat elköltöztették innen a környékbeli településekre és az akkori vezetők soha nem engedték a visszatelepülést, vehetjük akár úgy is, hogy megtörtént a modern magyar falurombolás. Mindezek ellenére az egykori lakosok a mai napig visszajárnak... Itt épült

fel a Megmaradás Temploma, ahová a Kárpát-medence magyaroktól településeiről 2596 egymondatos üzenet érkezett.

Szatmár... ez a szó folyamatos nosztalgiát kelt bennem – hiszen hosszú ideje járok ide – és abban a csapatban is, akikkel már negyedszerre szántuk el magunkat és kerestük fel ezt a csodálatos helyet, mert Szatmár észrevétlenül behálóz, gúzsba köt és többé nem enged el....

Barna Máté

Brenner János Emlékév megnyitása

2016. december 17-én, szombaton 11 órakor a szombathelyi Szent Kvirin templom altemplomában Brenner János rábakethelyi káplán meggyilkolásának 59. évfordulója alkalmából megemlékező szentmisét tartunk. Ez alkalom egyben a nyitószentmiséje is a Brenner János Emlékévnek, amelyet a mártírsorsú káplán halálának 60. évfordulója kapcsán hirdettünk meg. Szeretettel hívjuk Egyházmegyénk papjait és híveit, hogy minél többen imádkozzunk Brenner János mielőbbi boldoggá avatásáért.

A Taizéi Ifjúsági Találkozó programja

December 28. (szerda)

Reggel: Érkezés és fogadás Rigában. Első találkozó a helyi, befogadó egyházközséggel és a családdal.

Vacsora után közös ima a kipsalai vásárváros egyik csarnokában és a Rigai arénában.

December 29., 30. és 31. (csütörtök, péntek, szombat)

Reggeli ima a fogadó egyházközségekben, azután kiscsoportos beszélgetések és találkozó a helyi közösségi életben elkötelezett emberekkel.

Délutáni műhelyfoglalkozások különböző helyszíneken a városközpontban, témájuk a társadalmi elköteleződés, a hit, a belső élet és a művészi alkotómunka témakörökben.

December 31-én: országoskénti találkozó.

December 31-én: virrasztás és imádság a világban megvalósuló békéért, utána „nemzetek ünnepe” a fogadó egyházközségben.

Vacsora (korábban kiosztott piknikcsomag), majd esti ima a Rigai arénában.

Január 1. (vasárnap)

Részvétel a fogadó egyházközségek reggeli imáin, istentiszteletén, majd ebéd a vendéglátóknál.

Hazaindulás délután 4 óra után.

„Bátorság, kelj föl, téged hív!” (Mk 10,49)

2016. október 8-án Nagykanizsán Országos találkozóra, Ultreya-ra gyűltek össze az ország Cursillo közösségeinek tagjai a Piarista Gimnáziumban és a Nagykanizsai Jézus Szíve templomban. A Cursillót végzetek közül mintegy 350-en voltak jelen az ország minden szögletéből, Egertől Zalaegerszegig, Gyórtól Szegedig.

A Piarista Gimnáziumból a regisztráció után átsétáltunk a Jézus Szíve templomba, ahol a köszöntő után Székely János püspök atya, – a Cursillo mozgalom magyarországi

lelkivezetője – elmélkedett a hiteles apostolkodásról. Hangsúlyozta: „Apostolkodásunk legfontosabb része, hogy először Jézusnak beszélünk a testvéreinkről, és csak utána beszélhetünk a testvérünknek Jézusról.”

Ha Jézus szeretetét akarjuk közvetíteni egymás felé, akkor a személyhez szóló meghívás a Jézus felé vezető útra a barátságon keresztül lehetséges. A hitelességhez először is magunkat kell jól karban tartani. Jézus szeretetét is csak akkor tudjuk továbbadni, ha Őbenne, Ővele élünk. Az imának nagyon fontos a szerepe az életünkben. Aki imádkozik, az boldogabb és egészségesebb. A barátságunk felajánlása a cursilloban életforma. Azt szeretnénk, ha testvérünk találkozna Krisztussal, és utána Jézusra bízunk, hogy mire indítja őt. – tette hozzá a püspök atya. Majd emlékeztetett: Eduardo Bonnin Aguiló, a Cursillo alapítója szerint - „a

Cursillo annyiban mozgalom, amennyire az ember mozog” – Krisztus felé.

Ezt követően négy tanúságtétel hangzott el arról, mit jelent az ember életében az Úr személyes meghívása, majd a nap legfontosabb része következett. Az Úr „lakomára” hívta asztalához a cursillos testvéreket a szentmisében.

A Szentmise főcelebránsa Székely János püspök atya mellett hat római és egy görög katolikus atya szolgált. A prédikációban Szűcs Imre atya, a Kaposvári Egyházmegyei Cursillo

lelki vezetője a nap mottójáról – „Bátorság, kelj föl, téged hív!” (Mk 10,49) – beszélt.

Bartimeust egy közösség biztatja, hogy Jézus hívására bátran lépjen elő. Bátorságunkat a Jézus felé tartó utunkon kell

megélnünk. A cselekedeteinkkel, apró jó tetteinkkel mutathatjuk meg Jézust a környezetünkben.

A délutánt kiscsoportos beszélgetéssel, majd közösségi megosztással, áldással zártuk. Meghívást kaptunk a

2017. május 3-8-ig megrendezendő V. Világultreya-ra Fatimába, – a fatimai jelenések centenáriumi évében – ahol a világ összes cursillistái gyűlnek össze, hogy a Szűzanya oltalmába ajánlják a mozgalmat és emlékezzenek az alapítóra, Eduardo Bonninra.

Erőt adó élmény volt a találkozásokban, a mosolyokban, az őszinte beszélgetésekben, az Eucharisztia közös ünneplésében. Örömmel tapasztaltuk meg azt a szeretetet, barátságot, amivel készültek fogadásunkra, vártak bennünket.

Napunk méltó lezárásaként plébániatemplomunkba siettünk, ahol az esti szentmisében a cursillo élő és elhunyt tagjaiért mutatták be a legszentebb áldozatot és kérhettük Mennyei Atyánkat, hogy tartson meg bennünket, közösségeinket az egymás iránti szeretetben, és életünk példájával tudjunk méltó apostolai lenni.

Salamon Károlyné
Szent Antal cursillos csoport

Kedves Gyerekek!

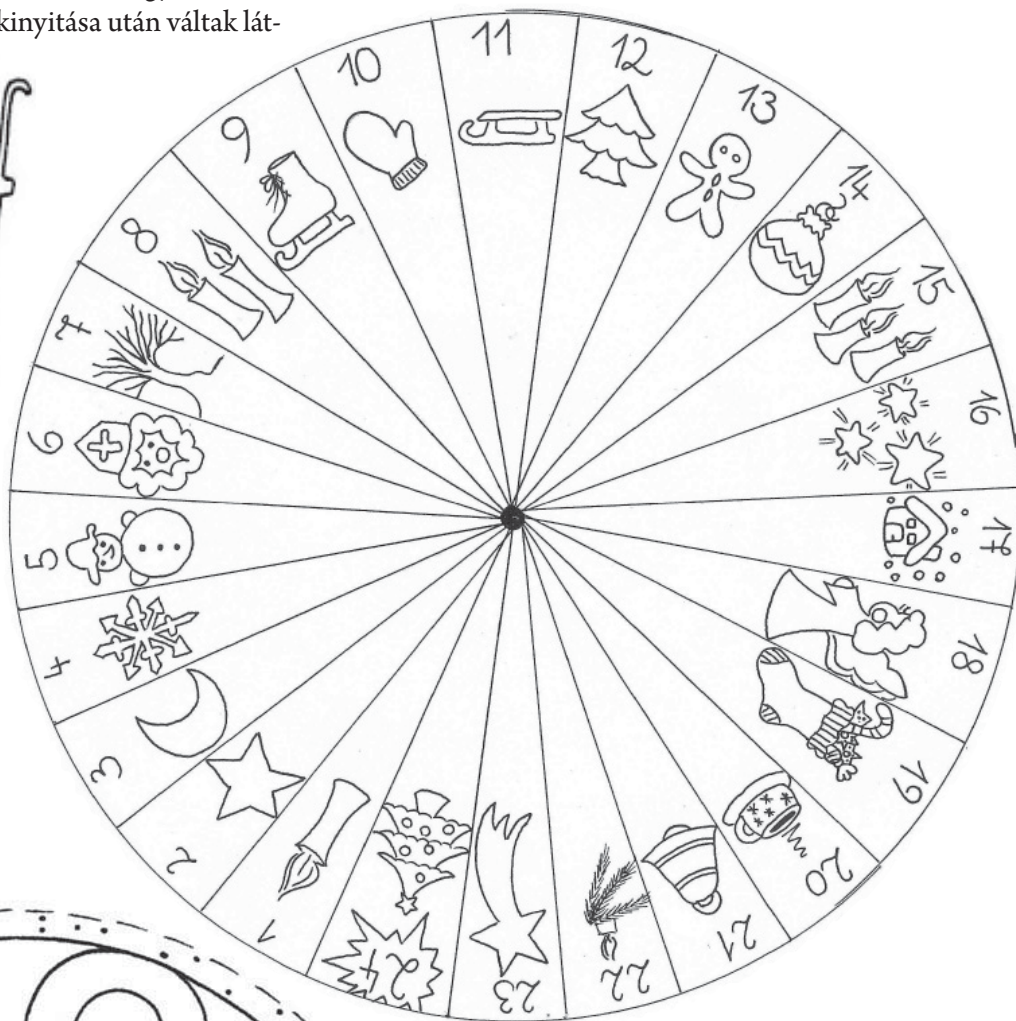
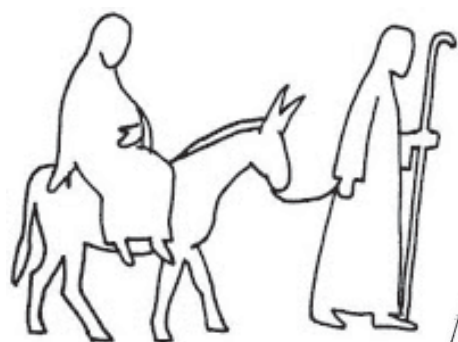
Az adventi naptár használatának népszokása 1900 körül kezdődött, kialakulása egy német édesanyához kötődik, akinek kislánya, Gerhard, már hetekkel az ünnep előtt türelmetlenkedett a várva-várt és megszokott karácsonyi ajándékok miatt. Az édesanya ezért érdekes és meglepő játékokat talált ki gyermeke számára: egy kemény papírlapot huszonnégyszerre osztott, mindegyik részre rátűzött egy-egy darab csokoládét, majd megengedte, hogy a gyermek minden este megegyen egyet-egyét közülük. Mikor a kislány felnőtt, nem felejtette el édesanyja meglepetését, és üzleti vállalkozásba kezdett. Olyan naptárt szerkesztett, amelyen huszonnégyszer ablakocska mögé egy-egy darab csokoládé vagy cukorka volt elrejtve, s ezek csak a spaletták kinyitása után váltak lát-

hatóvá. (forrás: Wikipédia)

Ti is biztosan nagyon várjátok már a Karácsonyt. Jó lenne, ha a „megszokott ajándékok” helyett Jézus születésnapját várjátok, hiszen Ő maga az ajándék az emberiség számára! Isten – a mi Mennyei Atyánk – az ajándékozó, és Jézus – a Megváltónk – az ajándék. A többi csak jele az ő nagy szeretetüknek, amit megpróbálunk idén is továbbadni egymásnak.

A kis csokoládék helyett pedig jó lenne, ha önként vállalt szeretettevékenység, jócselekedet és ima válna meglepetéssé szüleitek számára.

Színezzétek ki a képeket apránként!

Mindszenty imanap

Minden hónap 29-én 18 órakor engesztelő imanapot tartanak Cseh-mindszenten, Mindszenty József bíboros szülőfalujában a Minden-szentek templomban.

Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.”

Közös liturgikus program:

18 óra: Keresztút a templomban

19 óra: Szentmise

20 óra: Engesztelő imaóra

21 óra: Fáklyás körmenet a

Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó embert nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonukban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

December 3. (péntek) és december 4. (vasárnap) között **adventi lelkigyakorlatot** tart Béri L. Renátó karmelita szerzetes a Martineum Felnőttképző Akadémián.

December 3-án, szombaton, a Szűzanya napján, az **engesztelő imádság** 17¹⁵-kor kezdődik a rózsafüzér elimádkozásával, majd a 18 órai szentmise után szentórával végződik.

December 4-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

December 8-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

December 11-án, vasárnap tartjuk meg a **pózvai városrész búcsúját**.

December 17-én, szombaton és **december 18-án**, vasárnap este a 18 órakor kezdődő szentmise keretében Császár István egyházmegyei kormányzó vezeti **adventi lelkigyakorlatunkat**.

December 18-án, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

December 22-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

December 24-én, szombaton 16⁰⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban a **karácsonyi misztériumjáték**.

December 24-én, szombaton az éjjeli mise előtt 23³⁰-kor a Mindszenty Kamarakórus tart **karácsonyi koncertet** templomunkban.

December 28. (szerda) és **január 1.** (vasárnap) között a lettországi Rigában rendezik meg a Nemzetközi **Taizéi Ifjúsági Találkozót**.

December 31-én, szombaton, Szent Szilveszter napján, az **év végi hálaadó szentmise** 16³⁰-kor kezdődik a plébániatemplomban, melyen hálát adunk az elmúlt esztendő minden öröméért és nehézségéért.

December 31-én, szombaton **éjjeli misével kezdjük az új évet** a plébániatemplomban: A templomba csak a sekrestyén keresztül lehet belépni.

Január 1-jén, vasárnap a plébániatemplomban a reggel 7 órakor kezdődő **szentmise elmarad**.

Január 7-én, szombaton, a Szűzanya napján, az **engesztelő imádság** 17¹⁵-kor kezdődik a rózsafüzér elimádkozásával, majd a 18 órai szentmise után szentórával végződik.

Január 8-án, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

Január 12-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Január 22-én, vasárnap **szenstégimádsást** tartunk a ságodi kápolnában.

Január 22-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

Január 26-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Február 2-án, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Február 4-én, szombaton, a Szűzanya napján, az **engesztelő imádság** 17¹⁵-kor kezdődik a rózsafüzér elimádkozásával, majd a 18 órai szentmise után szentórával végződik.

Február 5-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

Február 7-én, kedden **szenstégimádsást** tartunk a zalabesenyői templomban.

Február 9-én, csütörtökön 17⁰⁰-kor kezdődik a Kálvária kápolnában a **szentmise**.

Február 19-én, vasárnap délután 4 órakor kezdődik a **családós szentmise** a Zárda kápolnában.

Az **Ünnepi Harangszó** következő száma **2017. március 5-én** jelenik meg.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901, Zalaegerszeg, Balatoni u. 1., Pf.: 91.

Tel.: (92) 599 230, Fax: (92) 599 231

Web: www.mariamagdolna.hu

E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Kft.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

